

พระราชบัญญัติ

จรรยาทางบก (ฉบับที่ ๓)

พุทธศักราช ๒๔๘๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พด. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรวโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๒

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๕๖

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจราจรทางบก พุทธศักราช ๒๕๓๗

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พุทธศักราช ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ ผู้ขับรถรับจ้างและผู้เก็บค่าโดยสารมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อเกิดมีการชน หรือโดนกัน หรือเหตุอันตรายอื่น ๆ ให้ถามชื่อและที่อยู่ผู้โดยสารทุกคน และให้แจ้งข้อความแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อต้องการ

(๒) ต้องไม่สูบบุหรี่ในเวลาที่รถเดินอยู่

(๓) ต้องไม่คุยกันในเวลาที่รถเดินอยู่

(๔) ต้องมีมารยาทและจรรยาอันดีงาม ต้องไม่ใช่ถ้อยคำหรือแสดงอาการเสียดสีดูหมิ่น ก้าวร้าว รังแก รมกวน หรือหยาบหยามผู้หนึ่งผู้ใด หรือแสดงกิริยาวาจา หรือส่งเสียง ด้วยประการหนึ่งประการใดในทางที่ส่อลักษณะ ไม่สมควรและไม่สุภาพ

ความมาตรานี้ให้ ใช้ บังคับ ตลอด ถึง ปรการด้วย โดยอนุโลม”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติจรรยาทางบก พุทธศักราช ๒๔๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๖ ผู้ใดฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือฝ่าฝืนต่อกฎ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอันพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้ออกตามพระราชบัญญัตินี้ประการใด นอกจากที่ได้ระบุไว้ในมาตรา ๓๐ และส่วน ๕ ส่วน ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท และให้ศาลมีอำนาจถอนใบอนุญาต หรือให้นายทะเบียนยึดใบอนุญาตชั่วครั้งชั่วคราว ไม่เกินกว่าหนึ่งปีก็ได้”

ในกรณีที่นายทะเบียนยึดใบอนุญาต ผู้ถูกยึดจะอุทธรณ์
ไปยังอธิบดีกรมตำรวจได้ คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมตำรวจ
เป็นที่สุด”

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่
รักษาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พหลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พุทธศักราช ๒๕๔๗ มาตรา ๕๐
และมาตรา ๖๖ ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้เด็กมีความดังต่อไปนี้

“มาตรา ๕๖ ผู้ขับรถรับจ้าง และผู้เก็บค่าโดยสารมีหน้าที่
ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อเกิดมีการชนหรือโดนกัน หรือเหตุอันตรายอื่นๆ ให้
ถามชื่อและที่อยู่ผู้ โดยสารทุกคน และให้แจ้งข้อความแก่พนักงาน
เจ้าหน้าที่เมื่อต้องการ

(๒) ต้องไม่ดื่มสุราหรือในเวลาที่รถเดินอยู่

(๓) ต้องไม่คุยกันในขณะที่รถเดินอยู่

(๔) ต้องไม่ใช้กิริยาหรือวาจาหยาบ

เล่ม ๕๖ หน้า ๒๘๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒

มาตรา ให้ใช้บังคับตลอดถึงรวงด้วยโดยอนุโลม”

“มาตรา ๖๖ ผู้ใดฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือฝ่าฝืนต่อกฎข้อบังคับ หรือคำสั่งอันพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้ออกตามพระราชบัญญัตินี้ประการใด นอกจากที่ได้ระบุไว้ในมาตรา ๓๐ และส่วน ๕ ส่วน ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท และให้ศาลมีอำนาจถอนใบอนุญาต หรือถ้าเป็นความผิดไม่ร้ายแรง ให้นายทะเบียนยึดใบอนุญาตชั่วคราวไม่เกินกว่าหนึ่งเดือนก็ได้”